

“Els parla el maquinista”

L'estació de Montcada Ripollet, on van ser remolcats els viatgers afectats per l'avaria, en una imatge d'arxiu Foto: O.D.

Una hora i 15 minuts atrapats dins d'un tren aturat en el no-res, entre les estacions de Montcada-Ripollet i Santa Perpètua de Mogoda, dona per a molt. L'escena es va produir abans-d'ahir a 3 quarts de 9 del vespre, a la línia de rodalies 3. “Els parla el maquinista, sembla que s'ha trencat una tuberia del fre, estem mirant quina és, els prego una mica de paciència.” Aquest és el missatge que vam sentir els viatgers al cap d'una estona de quedar parats. Seguiríem així fins quasi les 10 del vespre. Una hora i 15 minuts de trànsit ferroviari interromput a l'àrea metropolitana de la capital catalana. Entremig, més missatges (en català i en castellà) d'un aqueferat maquinista amunt i avall, junt amb un revisor equipat amb lot, que, de tant en tant, s'adreçava als viatgers. I els viatgers

que s'ho agafaven amb marcada civilitat i resignació (sorprenent), malgrat alguns rebufls i renecs.

“Amb l'AVE et paguen 120 euros si va tard, almenys que aquí et paguin el sopar”, apuntava un usuari, sorneguer. En un tres i no res es crea un grup de tertúlia, entre trucades de no m'esperis per sopar i debats dispersos sobre el servei. “Això ho administra Catalunya, abans era Cercanías i ara és Rodalies”, resumeix un altre. El grup de tertúlia repassa, amb trets aproximatius, la crisi: “–En un any han acomiadat tres milions de persones.” “–A Catalunya o a Espanya?” La conversa repassa el futbol, lamenta que s'estan perdent els gols de Messi i gira cap a Mollet, d'on són veïns. Esmenten l'exalcaldessa i exconsellera Montserrat Tura: “–Agafa aquest tren.” “–Vols dir que no va en cotxe oficial?” Ells no ho saben, però Tura viatja en el mateix tren avariament i tuteja, com altres usuaris, les vicissituds de l'avaria. “Cada cop que carregues l'equip, perd”, fa el maquinista, per telèfon. “Però què ha passat?”, diu la dona alarmada que fa el paper de dona alarmada. “Han punxat la roda”, etziba un altre. Un grup es posa a fumar i hi ha un conat de polèmica: “Ep, que tenim fred, tanqueu les portes” (amb tot, els viatgers obren les portes com volen). “Alguna cosa hem de fer!”, li responen.

“Els parla el maquinista, retrocedirem fins a Ripollet, estem condicionant el fre (no el van poder arreglar amb garanties), per agafar un tren bo i continuar el viatge.” “I el catering a quina hora ve?”, diu un bromista. I fins i tot el revisor riu. El tren és remolcat fins a Montcada-Ripollet, d'on reprèn la marxa cap a un quart d'onze. El comboi que havia d'arribar a les 9 del vespre a la Garriga hi arriba a 3 quarts d'11. Qui signa la crònica es troba una altra damnificada a Montcada, a qui vénen a buscar amb cotxe; s'afegeix al comboi, es troben els túnels de Montcada tallats, una mica d'embús a les 10 del vespre i arriben, però, un xic abans que el tren al seu destí. Extenuades davant aquest festival de les infraestructures del país.

Publicat a:

-El Punt Avui. Edició Nacional 09-03-2012 Pàgina 33

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/1-territori/12-infraestructures/516026-els-parla-el-maquinista.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=nacional&utm_source=rss&utm_medium=nacional&utm_campaign=rss&f=El+Punt+Avui